

200700131/1.

Datum uitspraak: 21 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/29089 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 7 december 2006 in het
geding tussen:

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 juni 2002 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris), voor zover thans van belang, geweigerd om (hierna: de vreemdeling) ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 6 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 december 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de minister) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 17 januari 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Bij brief van 18 januari 2007 heeft de vreemdeling een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Het betoog van de vreemdeling in zijn reactie dat het hoger beroep niet-ontvankelijk is, omdat de minister het geschil in volle omvang aan de Afdeling beoogt voor te leggen, kan niet slagen, nu de minister heeft aangegeven met welke onderdelen van de aangevallen uitspraak en op welke gronden hij zich daarmee niet kan verenigen.

2.2. In de grieven 1, 2 en 3, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij, nu hij een nader verificatieonderzoek naar de inhoud van de door de vreemdeling overgelegde geboorteakte heeft nagelaten, mede gelet op de inspanningen die de vreemdeling zich heeft getroost om documenten omtrent haar leeftijd te overleggen, niet kon volstaan met het teruggrijpen naar de resultaten uit het leeftijdsonderzoek. Daartoe betoogt de minister – samengevat weergegeven – dat de rechtbank aldus heeft miskend dat de omstandigheid dat hij aanleiding heeft gezien onderzoek te verrichten naar de authenticiteit van de geboorteakte niet meebrengt dat op hem een nadere onderzoeksplicht komt te rusten en dat het enkele feit dat de geboorteakte is gelegaliseerd niet betekent dat van de juistheid van de inhoud moet worden uitgegaan. De door de vreemdeling overgelegde documenten leveren, gelet op de wijze

waarop deze zijn afgegeven, geen concrete aanknopingspunten van twijfel op aan de juistheid of volledigheid van het leeftijdsonderzoek, aldus de minister.

2.2.1. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) is de minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

Ingevolge artikel 3.56, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen, anders dan met toepassing van artikel 30 van deze wet.

Volgens paragraaf C5/24.4.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000, zoals die ten tijde van belang luidde en voor zover thans relevant, kan de betrokken asielzoeker, indien deze zijn gestelde leeftijd niet met documenten kan aantonen, zijn gestelde leeftijd alsnog aantonen door een leeftijdsonderzoek aan te vragen.

2.2.2. Volgens het verslag van het eerste gehoor op 21 februari 2000 heeft de betrokken ambtenaar bij die gelegenheid twijfel geuit over de door de vreemdeling gestelde leeftijd. Die twijfel was gebaseerd op het ontbreken van documenten en op het uiterlijk van de vreemdeling.

Op 12 januari 2001 heeft een leeftijdsonderzoek plaatsgevonden. Aan de uitkomsten daarvan heeft de staatssecretaris in het besluit van 5 juni 2002 de conclusie verbonden dat de vreemdeling ten tijde van haar aanvraag om toelating als vluchteling niet minderjarig was. Op 30 januari 2006 heeft een herbeoordeling van het leeftijdsonderzoek plaatsgevonden. Die herbeoordeling heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie blijkens zijn besluit van 6 juni 2006 geen aanleiding gegeven om tot een ander standpunt te komen. De vreemdeling heeft geen contra-expertise laten opstellen.

2.2.3. Niet in geschil is dat de vreemdeling ter staving van de door haar gestelde geboortedatum bij brief van 12 januari 2006 een gelegaliseerde geboorteakte en bij brief van 7 juni 2006 een kopie van een op haar naam gesteld geldig nationaal paspoort heeft overgelegd.

2.2.4. Legalisatie van een document kan, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 20 september 2006 in zaak no. 200603838/1, JV 2006/427) slechts strekken tot bevestiging van de echtheid van dat document. Dat een onderzoek door het Bureau Documenten van de Immigratie- en Naturalisatiedienst de echtheid van de door de vreemdeling overgelegde geboorteakte wederom heeft bevestigd, betekent, anders dan de rechtbank heeft overwogen, niet dat de minister op grond daarvan gehouden was ook nader onderzoek naar de juistheid van de inhoud daarvan in te stellen.

Voormelde uitkomst houdt weliswaar in dat de akte niet als falsificaat terzijde kan worden gelaten, maar laat onverlet dat het aan de vreemdeling was de inhoud van de geboorteakte tegenover de minister

aannemelijk te maken, om die akte als concreet aanknopingspunt ter bestrijding van de juistheid en volledigheid van het leeftijdsonderzoek te kunnen laten gelden.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie heeft zich op het standpunt mogen stellen dat de vreemdeling de juistheid van haar gestelde geboortedatum, zoals vermeld in de geboorteakte, niet aannemelijk heeft gemaakt. Daartoe heeft die minister overwogen dat aan de geboorteakte niet de door de vreemdeling gehechte waarde kan worden toegekend, nu deze op verzoek van de partner van de vreemdeling aan de hand van getuigenissen van ouderlingen is opgesteld en voorts in het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van februari 2005 over Ethiopië is vermeld dat in weerwil van de afgifteprocedures alle documenten kunnen worden verkregen tegen betaling van steekpenningen.

Nu de vreemdeling de juistheid van de inhoud van de geboorteakte tegenover de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie niet aannemelijk heeft gemaakt, biedt dit document geen concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van de resultaten van het leeftijdsonderzoek. De overgelegde kopie van het paspoort biedt evenmin een concreet aanknopingspunt als vorenbedoeld, omdat dit stuk is gebaseerd op gegevens uit de geboorteakte. De vreemdeling heeft evenmin een contra-expertise op laten stellen.

De rechtbank heeft derhalve ten onrechte overwogen dat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie bij het besluit van 6 juni 2006 niet kon volstaan met het teruggrijpen naar de resultaten van het leeftijdsonderzoek.

De grieven slagen.

2.3. De overige grieven hebben geen zelfstandige betekenis en kunnen derhalve buiten beschouwing blijven.

2.4. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 6 juni 2006, gelet op het vooroverwogene en nu geen andere gronden zijn voorgedragen, alsnog ongegrond verklaren.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 7 december 2006 in zaak no. AWB 06/29089;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

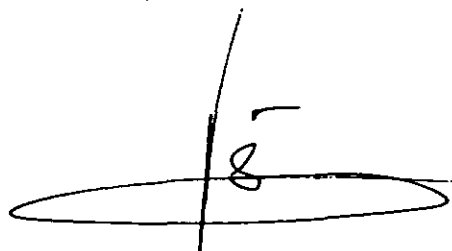
w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 mei 2007

347-513.
Verzonden: 21 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND

Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer

Uitspraak van de rechtbank als bedoeld in artikel 8:70 van de Algemene wet
bestuursrecht (Awb).

Proc.nr. : AWB 06/29089

Inzake : eiseres,
gemachtigde mr. P.J. van den Hoogen, advocaat te Eindhoven,

tegen : de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te
's-Gravenhage,voorheen de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder.

I. PROCESVERLOOP

Met ingang van 22 juli 2002 is de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie in de plaats getreden van de Staatssecretaris van Justitie als het bevoegde bestuursorgaan inzake vreemdelingenzaken. In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de Staatssecretaris van Justitie.

Bij fax van 12 juni 2006 heeft eiseres beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 6 juni 2006, inhoudende de ongegrondverklaring van haar bezwaarschrift. Dit bezwaarschrift was gericht tegen het besluit van verweerder van 5 juni 2002, strekkende tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). Eiseres is bij de beslissing op bezwaar meegedeeld dat zij de behandeling van het beroepschrift niet in Nederland mag afwachten.

Voorts heeft eiseres op 12 juni 2006 de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht bij wege van voorlopige voorziening uitzetting te verbieden totdat uitspraak zal zijn gedaan in beroep. Dit verzoek is geregistreerd onder procedurenummer AWB 06/29091.

De gronden van het beroep zijn bij brief van 22 juni 2006 ingediend. Op 11 september 2006 heeft eiseres de rechtbank verzocht tot het horen van een getuige ter zitting. Op 15 september 2006 heeft eiseres de gronden van het beroep nader aangevuld.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden. De ingezonden stukken en het verweerschrift zijn in afschrift aan eiseres gezonden.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 26 september 2006, alwaar eiseres in persoon is verschenen bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. R.R. Berkhout. Als tolk is opgetreden A. Mengistu. Als getuige is ter zitting gehoord _____ die op grond van het bepaalde in artikel 8:33, vierde lid, van de Awb de belofte heeft afgelegd.

Voormeld verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is op 26 september 2006 eveneens op een zitting behandeld.

II. OVERWEGINGEN

Eiseres, naar haar eigen zeggen geboren op [redacted] en van Ethiopische nationaliteit, heeft op 20 februari 2000 een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Op 12 januari 2001 heeft verweerder een onderzoek doen verrichten naar de leeftijd van eiseres. Bij besluit van 5 juni 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Tevens heeft verweerder ambtshalve geweigerd eiseres in het bezit te stellen van een reguliere verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling". Op 2 juli 2002 heeft eiseres beroep ingesteld tegen de weigering tot verlening van een verblijfsvergunning asiel. Tevens heeft eiseres bezwaar gemaakt bij verweerder tegen de weigering tot verlening van een verblijfsvergunning regulier. Bij besluit van 7 januari 2003 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Bij brief van 17 september 2004 heeft verweerder het besluit van 7 januari 2003 ingetrokken. Bij uitspraak van 8 december 2004, procedurenummer AWB 02/50663, heeft deze rechtbank, zittinghoudende te Arnhem, het beroep van 2 juli 2002 ongegrond verklaard.

Op 30 januari 2005 heeft een herbeoordeling plaatsgevonden van het leeftijdsonderzoek van 12 januari 2001. Op 30 maart 2006 heeft een onderzoek plaatsgevonden naar de echtheid van de geboorteakte van eiseres. In het kader van het bezwaar van 2 juli 2002 is eiseres op 25 april 2006 gehoord. Bij het bestreden besluit van 6 juni 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Verweerder heeft zich op basis van het leeftijdsonderzoek van 12 januari 2001 en de, in het kader van de vergewisplicht, uitgevoerde herbeoordeling van het leeftijdsonderzoek van 30 januari 2005, op het standpunt gesteld dat eiseres ten tijde van haar aanvraag om toelating als vluchteling als meerderjarig dient te worden beschouwd en zij reeds daarom niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling". Verweerder is van mening dat het uitgevoerde leeftijdsonderzoek als betrouwbaar kan worden aangemerkt. De door eiseres overgelegde geboorteakte kan, naar de mening van verweerder, niet als bewijs ter onderbouwing van de door eiseres opgegeven leeftijd worden

aangemerkt. Onder verwijzing naar de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 8 september 2004, kenmerken 200303055/1 en 200304168/1, en het Algemeen Ambtsbericht Ethiopië van februari 2005, kenmerk DPV/AM-875092, is verweerder van mening dat uit het onderzoeksrapport van 30 maart 2005 weliswaar is gebleken dat de geboorteakte authentiek is, maar dat niet kan worden vastgesteld of dit document ook inhoudelijk juist is.

In beroep heeft eiseres een door de Ethiopische autoriteiten verstrekt paspoort overgelegd. Eiseres is van mening dat gelet op de rechtskracht van de gelegaliseerde geboorteakte en de rechtskracht van het authentieke paspoort niet langer kan worden getwijfeld aan haar geboortedatum, althans niet zonder een nader onderzoek door verweerder door middel van een individueel ambtsbericht. Voorts had een hernieuwde hoorzitting kunnen plaatsvinden.

In dit geding dient de rechtbank te beoordelen of het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

De rechtbank overweegt als volgt.

Op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Een dergelijke verblijfsvergunning wordt op grond van het bepaalde in het tweede lid van artikel 14 van de Vw 2000 verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

Ingevolge artikel 3.6, aanhef en onder b, van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, voor zover thans van belang, worden verleend onder een beperking verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

Gelet op het verhandelde ter zitting stelt de rechtbank allereerst vast dat eiseres de betrouwbaarheid van het gehouden leeftijdsonderzoek niet (meer) betwist, nu dit onderzoek voldoet aan de op grond van de jurisprudentie van de Afdeling gestelde eisen. Eiseres betwist wel de leeftijd zoals die uit het leeftijdsonderzoek naar voren komt. Eiseres heeft geen contra-expertise laten uitvoeren aangezien zij de beschikking had over originele documenten waaruit haar werkelijke leeftijd bleek.

Eiseres heeft ter motivering van haar standpunt overgelegd een gelegaliseerde geboorteakte alsmede (in beroep) een authentiek paspoort. De vraag die thans beantwoord dient te worden is of deze documenten de conclusies uit het leeftijdsonderzoek kunnen weerleggen.

Gelet op het verrichte falsificatieonderzoek van 30 maart 2006 staat vast dat de geboorteakte authentiek is. Dit wordt door verweerder op zich ook niet betwist.

Verweerder is evenwel op grond van de uitspraken van de Afdeling van 8 september 2004 (JV 2004, 384 en AB 2004, 329) van mening dat legalisatie slechts strekt tot bevestiging van de formele echtheid van een document, doch

niet tot het bieden van uitsluitel omtrent de juistheid van de inhoud ervan. Verweerder heeft daarbij van belang geacht dat uit voornoemd onderzoek van 30 maart 2006 niet kan worden vastgesteld of de inhoud van de geboorteakte juist is. Verweerder acht in dit kader voorts van belang dat tijdens de hoorzitting in bezwaar door eiseres is verklaard dat de geboorteakte is afgegeven op basis van de getuigenissen van drie ouderlingen in de gestelde geboorteplaats van eiseres. Verweerder heeft voorts verwezen naar het Algemeen Ambtsbericht Ethiopië van februari 2005 waarin is gesteld dat tegen betaling van ~~steekpenningen alle documenten verkregen kunnen worden in weerwil van afgifteprocedures.~~ Verweerder is van mening dat, nu niet is komen vast te staan dat de bron van de gegevens in het paspoort correct is en eiseres vage verklaringen heeft afgelegd over de wijze van verkrijging van de geboorteakte, niet is komen vast te staan dat voormelde documenten (geboorteakte en paspoort) betrekking hebben op de persoon van eiseres.

De rechtbank stelt vast dat verweerder op 27 maart 2006 middels een "Aanvraagformulier falsificatenonderzoek" met spoed het Bureau Documenten heeft verzocht een onderzoek te verrichten naar de echtheid van de geboorteakte. De reden voor de spoed was blijkens het aanvraagformulier gelegen in het feit dat eiseres op de hoorzitting in het kader van de bezwaarschriftprocedure geconfronteerd zou (gaan) worden met de (resultaten van) de herbeoordeling van het leeftijdsonderzoek. De rechtbank trekt hieruit de conclusie dat verweerder kennelijk (tevens) bewijskracht heeft willen toekennen aan de door eiseres overlegde geboorteakte, waarbij verweerder er wel van overtuigd wilde zijn dat het betreffende document echt was. De vraagstelling van verweerder aan het Bureau Documenten was ook (louter) op de (vaststelling van de) echtheid van het document gericht.

Gelet op het aangevraagde falsificatenonderzoek én in aanmerking genomen de intentie van verweerder om aan de geboorteakte, mits echt, bewijskracht toe te kennen, kon verweerder zich niet met vrucht beroepen op het niet vaststaan van de juistheid van de inhoud van het document zonder zelf nader onderzoek daarnaar te verrichten middels het vragen van een individueel ambtsbericht. Dit klemt temeer daar van de zijde van eiseres een begin van tegenbewijs is geleverd middels het aanleveren van de geboorteakte en een paspoort. Daarbij wijst de rechtbank tevens op de verklaringen van , tijdens de zitting van de ambtelijke commissie op 25 april 2006 en de verklaring die onder ede is afgelegd als getuige ter zitting, waar desgevraagd is verklaard dat geen steekpenningen zijn aangenomen ter verkrijging van de geboorteakte. Voorts is verklaard dat de ouderlingen niet spontaan en impulsief, doch eerst na nadere reflectie hebben verklaard omtrent eiseres.

Nu verweerder het bestreden besluit vervolgens (enkel) heeft doen steunen op het leeftijdsonderzoek en gewezen heeft op het ontbreken van bewijs omtrent de verificatie van de inhoud van de geboorteakte, dit terwijl verweerder kennelijk wel waarde hechtte aan het aanvragen van een falsificatenonderzoek, rustte op verweerder tevens de plicht om zich te vergewissen of de inhoud van het document tevens correct was. Dit klemt temeer doordat op het Aanvraagformulier falsificatenonderzoek staat vermeld dat als het document echt is, aan het leeftijdsonderzoek geen waarde meer kan worden gehecht, een opmerking overigens waarvan de gemachtigde van verweerder ter zitting afstand heeft genomen. Door dit nader verificatieonderzoek na te laten en mede gelet op de inspanningen die eiseres zich heeft getroost om documenten omtrent haar leeftijd te overleggen, kon

verweerder niet volstaan met het teruggrijpen naar de resultaten van het leeftijdsonderzoek, die eiseres, gelet op het door haar zelf overgelegde bewijs, om die reden niet heeft bestreden middels een contra-onderzoek.

Gelet op voorgaande overwegingen is de rechtbank van oordeel dat verweerders besluit niet berust op een zorgvuldig onderzoek en een deugdelijke motivering en dientengevolge strijd oplevert met de artikelen 3:2 en 7:12 van de Awb. Het besluit komt om die reden dan ook voor vernietiging in aanmerking en het beroep dient voor gegrond te worden gehouden. Indien verweerder in het nieuw te nemen besluit op bezwaar zijn standpunt, dat de juistheid van de overgelegde geboorteakte niet kan worden vastgesteld, wenst te handhaven, dan zal hij dit standpunt dienen te baseren op objectief verricht onderzoek.

De rechtbank acht verder termen aanwezig om verweerder op grond van het bepaalde in artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de proceskosten die eiseres redelijkerwijs heeft moeten maken in verband met deze procedure, een en ander overeenkomstig de normen van het Besluit proceskosten bestuursrecht. Voor de in aanmerking te nemen proceshandelingen worden twee punten toegekend (één punt voor het indienen van het beroepschrift en één punt voor het verschijnen ter zitting) met een waarde van € 322,00 per punt. Het gewicht van de zaak wordt bepaald op gemiddeld, hetgeen correspondeert met de wegingsfactor één.

Aangezien ten behoeve van eiseres een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

Tevens zal de rechtbank bepalen dat aan eiser het betaalde griffierecht ten bedrage van € 141,00 dient te worden vergoed.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het bestreden besluit van verweerder van 6 juni 2006;

bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;

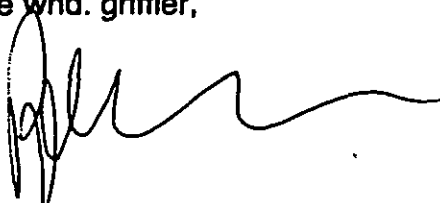
veroordeelt verweerder in de kosten van deze procedure, aan de zijde van eiser begroot op € 644,00 (zijnde de kosten van de rechtsbijstand), te vergoeden door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank, zittingsplaats Roermond;

bepaalt dat de Staat der Nederlanden aan eiser het gestorte griffierecht ten bedrage van € 141,00 volledig vergoedt.

Aldus gedaan door mr. drs. E.J. Govaers in tegenwoordigheid van L.M.W. Ottenheim als griffier en in het openbaar uitgesproken op 07 DEC 2006.

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier,

verzonden op: 07 DEC 2006

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak van de uitspraak.

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
04 JAN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
De Minister van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A.R.J. Maas
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Roermond
van 7 december 2006
met kenmerk 06/29089

Inzake:
met IND-kenmerk 0002.20.8031
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. P.J. van den Hoogen
advocaat te Eindhoven

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistrotelaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

A.R.J. Maas
073-8823020

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Roermond van 7 december 2006, verzonden op 7 december 2006, met kenmerk Awb 06/29089 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 6 juni 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 20 februari 2000 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.

2.2 Bij besluit van 5 juni 2002 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen. Tevens heeft de Minister ambtshalve geweigerd verweerder in het bezit te stellen van een reguliere verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling". Op 2 juli 2002 heeft verweerder bezwaar gemaakt tegen de weigering tot verlening van een verblijfsvergunning regulier. Bij besluit van 6 juni 2005 heeft de Minister het bezwaar ongegrond verklaard.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in alinea 2 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

" De rechtbank trekt hieruit de conclusie dat verweerder kennelijk (tevens) bewijskracht heeft willen toekennen aan de door eiseres overgelegde geboorteakte, waarbij verweerder er wel van overtuigd wilde zijn dat het betreffende document echt was. "

Grief 2

3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in alinea 3 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

" Gelet op het aangevraagde falsificatenonderzoek én in aanmerking genomen de intentie van verweerder om aan de geboorteakte, mist echt, bewijskracht toe te kennen, kon verweerder zich niet met vrucht beroepen op het niet vaststaan van de juistheid van de inhoud van het document zonder zelf nader onderzoek daarnaar te verrichten middels het vragen van een individueel ambtsbericht. "

Grief 3

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in alinea 4 en alinea 1 op pagina 4 en 5 van de bestreden uitspraak:

" door dit nader verificatieonderzoek na te laten en mede gelet op de inspanningen die eiseres zich heeft getroost om documenten omtrent haar leeftijd te overleggen, kon verweerder niet volstaan met het terugrijpen naar de resultaten van het leeftijdsonderzoek, die eiseres, gelet op het door haar zelf overgelegde bewijs, om die reden niet heeft bestreden middels contra-onderzoek."

Grief 4

- 3.4. Ten onrechte overweegt de rechtbank in alinea 2 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op voorgaande overwegingen is de rechtbank van oordeel dat verweerders besluit niet berust op een zorgvuldig onderzoek en een deugdelijke motivering en dientengevolge strijd oplevert met de artikelen 3:2 en 7:12 van de Awb. Het besluit komt om die reden dan ook voor vernietiging in aanmerking en het beroep dient voor gegrond te worden gehouden. Indien verweerder in het nieuw te nemen besluit op bezwaar zijn standpunt, dat de juistheid van de overgelegde geboorteakte niet kan worden vastgesteld, wenst te handhaven dan zal hij dit standpunt dienen te baseren op objectief verricht onderzoek."

Grief 5

- 3.5. Ten onrechte overweegt de rechtbank in alinea 3 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank acht verder termen aanwezig om verweerder op grond van het bepaalde in artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de proceskosten die eiseres redelijkerwijs heeft moeten maken in verband met deze procedure, een en ander overeenkomstig de normen van het Besluit proceskosten bestuursrecht."

Grief 6

- 3.6. Ten onrechte overweegt de rechtbank in alinea 5 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Tevens zal de rechtbank bepalen dat aan eiseres het betaalde griffierecht ten bedrage van €141,00 dient te worden vergoed."

- 3.7. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen op pagina 3, 4 en 5. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1. Uit het feit dat de Minister onderzoek laat verrichten naar de authenticiteit van de geboorteakte door Bureau documenten kan niet volgen dat van de juistheid van de inhoud van de geboorteakte moet worden uitgegaan. Noch kan daaruit volgen dat er een zodanige overwegende bewijskracht aan de geboorteakte dient te worden toegekend dat een nadere onderzoeksplicht voor de Minister is gedicteerd. Door aldus te overwegen heeft de rechtbank de bewijslast in dezen miskend. Het is aan de Minister om te beoordelen na het onderzoek van bureaudoocumenten in hoeverre de overgelegde authentiek bevonden documenten concrete aanknopingspunten zouden vormen om te twijfelen aan de juistheid en de volledigheid van het

leeftijdsonderzoek. De Minister kent aan de documenten in deze procedure geen bewijskracht toe gelet op de wijze waarop deze zijn afgegeven, te weten op grond van getuigenverklaringen. Het is derhalve nog steeds aan verweerder om haar leeftijd aannemelijk te maken, hetgeen middels een contra-expertise mogelijk was geweest. De opmerking uit het aanvraagformulier van 27 maart 2006 dat indien het document echt is aan het leeftijdsonderzoek geen waarde meer kan worden gehecht, leidt niet tot een ander oordeel nu deze opmerking onjuist is en geen onderdeel uitmaakt van de beschikking van 6 juni 2006. De Minister heeft ook ter zitting uitdrukkelijk afstand van deze opmerking genomen.

Ad grief 2 en 3

- 4.2 De Minister merkt op dat het leeftijdsonderzoek een verantwoorde methode is om de minderjarigheid dan wel meerderjarigheid van een vreemdeling vast te stellen. Daarnaast kan het leeftijdsonderzoek worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de Minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het leeftijdsonderzoek op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waarvan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan mag de Minister bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.
- ABRS, 3 maart 2004, nr. 200307415/1, JV 2004/155
- 4.3 De rechtbank constateert in de zevende alinea van pagina 3 van de bestreden uitspraak dat van de betrouwbaarheid van het gehouden leeftijdsonderzoek moet worden uitgegaan nu verweerder dit niet langer betwist. De rechtbank heeft een onjuist toetsingkader aangelegd door te overwegen dat de Minister niet kon volstaan met het teruggrijpen naar de resultaten van het leeftijdsonderzoek, die verweerder, gelet op het door haar zelf overgelegde bewijs, om die reden niet heeft bestreden middels een contra-onderzoek en op de Minister de plicht zou rusten de inhoud van de geboorteakte te verifiëren. De rechtbank laat na te beoordelen of de overlegde geboorteakte en paspoort concrete aanknopingspunten vormen op grond waarvan zou moeten worden getwijfeld aan de juistheid en de volledigheid van het leeftijdsonderzoek van 30 januari 2006.
- 4.4 De omstandigheden die door de rechtbank zijn aangevoerd op grond waarvan de Minister een nadere onderzoeksplicht dan wel een nadere motiveringsplicht wordt opgelegd – dat verweerder zich heeft getroost om documenten omtrent haar leeftijd te overleggen en met een begin van bewijs is gekomen, de Minister (kennelijk) bewijskracht aan de documenten zou hebben toegekend en de Minister heeft nagelaten nader onderzoek te verrichten middels een individueel ambtsbericht – getuigen van deze onjuiste rechtsopvatting. Een dergelijke nadere onderzoek- of motiveringsplicht rust immers niet op de Minister indien hetgeen is aangevoerd door verweerder niet als concreet aanknopingspunt kan gelden om te twijfelen aan de juistheid en de volledigheid van het leeftijdsonderzoek.
- 4.5 Voorts merkt de Minister op dat de hierboven genoemde redenen om deze nadere onderzoek- en motiveringsplicht aan de Minister op te leggen niet gelden als concrete aanknopingspunten om te twijfelen aan de juistheid en volledigheid van het ambtsbericht, nu het slechts motiveert op welke gronden de Minister de inhoud van de overgelegde documenten had moeten verifiëren en niet ingaat op grond waarvan de geboorteakte en paspoort dusdanig concrete aanknopingspunten vormen om te twijfelen aan de juistheid en de volledigheid van het leeftijdsonderzoek.

- 4.6. De rechtbank heeft bovendien miskend dat de geboorteakte en paspoort geen concrete aanknopingspunten zijn op grond waarvan aanleiding bestaat voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het leeftijdsonderzoek van 30 januari 2006.
Het enkele feit de geboorteakte is gelegaliseerd leidt er niet toe dat van de juistheid van de inhoud van het de geboorteakte dient te worden uitgegaan. De legalisatie van de geboorteakte strekt slechts tot bevestiging van de formele echtheid van het document doch niet tot het bieden van uitsluitel van de inhoud ervan.

-ABRS, 8 september 2004 (JV 2004/384)

- 4.7. Uit het ambtsbericht van februari 2005 van de Minister van Buitenlandse Zaken, pagina 42 blijkt dat indien een Ethiopier niet over een paspoort of paspoortnummer in het buitenland beschikt, niet aan de identiteit en nationaliteit van de aanvrager wordt getwijfeld indien zij een geboorteakte overlegt. De afgifte van het paspoort is gebaseerd op de gegevens uit het brondocument, de geboorteakte. Verweerder heeft verklaard tijdens de hoorzitting van de ambtelijke commissie van 25 april 2006 dat deze geboorteakte verkregen is door getuigenissen van ouderlingen. De partner van verweerder is naar Ethiopië gereisd en heeft personen op straat aangesproken of ze verweerder kende en heeft deze mensen verklaringen voor de Kebele (wijkrechtbank) laten afleggen omtrent de geboortedatum en de geboorteplaats van verweerder. Nu deze geboorteakte op verzoek van de (partner van) verweerder en op grond van getuigenverklaringen is opgesteld kan deze niet als concreet aanknopingspunt dienen om te twijfelen aan de juistheid en volledigheid van het leeftijdsonderzoek. Daarbij neemt de Minister in acht dat verweerder geen contra-expertise heeft laten verrichten naar aanleiding van het leeftijdsonderzoek waarin een andere uitkomst voorlag.

Ad grief 4, 5 en 6

- 4.8. Deze grieven hebben geen zelfstandige betekenis en dienen in het licht van de bovenstaande grieven te worden beoordeeld.

4 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 6 juni 2006 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 4 januari 2007

Gemachtigde

Mr. A.R.J. Maas, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3020
telefax 073 - 888 30 85*